

σπουδαίος

σπουδαίος, -αία, -αίο, επίθ. [<αρχ. σπουδαῖος <σπουδή], σπουδαίος. **1α.** που είναι πολύ καθώς πρέπει, που είναι πολύ εντάξει: «σπουδαίος άνθρωπος». **β.** (ειρωνικά) το εντελώς αντίθετο: «όσο για τον τάδε, τι να σου πω, σπουδαίος άνθρωπος! || μπράβο, ρε, σπουδαίος φίλος είσαι, που μ' άφησες αβοήθητο! || σπουδαία δικαιολογία βρήκες πάλι για την πρωινή σου αργοπορία!». **2.** το ουδ. ως ουσ. **το σπουδαίο**, το ενδιαφέρον, το σημαντικό μιας δουλειάς ή μιας υπόθεσης: «το σπουδαίο σ' αυτή τη δουλειά είναι πως μπορεί να γίνει με ελάχιστα χρήματα! || δεν έγινε τίποτα το σπουδαίο, όσο έλειπες || είναι συγγραφέας, αλλά τίποτα το σπουδαίο». Επίρρ. **σπουδαία**, πάρα πολύ καλά: «πέρασα σπουδαία στην εκδρομή που πήγα». (Ακολουθούν 16 φρ.).

- εις αύριον τα σπουδαία, βλ. λ. [αύριο](#).

- *κάνει τον σπουδαίο*, φαντάζεται ή προσποιείται ότι είναι αξιόλογος, σημαντικός και συμπεριφέρεται με τον ανάλογο τρόπο: «απ' τη μέρα που του 'πесе το λαχείο, κάνει τον σπουδαίο».

- *περνάει για σπουδαίος ή περνιέται για σπουδαίος*, θεωρεί τον εαυτό του αξιόλογο, σημαντικό: «απ' τη μέρα που πήρε την προαγωγή του, περνάει για σπουδαίος».

- *σπουδαία ανακάλυψη!* βλ. λ. ανακάλυψη.

- *σπουδαία δουλειά!* βλ. λ. δουλειά.

- *σπουδαία δουλειά*, βλ. λ. δουλειά.

- *σπουδαία εφεύρεση!* βλ. λ. εφεύρεση.

- *σπουδαία κυρία!* βλ. λ. κυρία.

- *σπουδαία τα λάχανα!* βλ. λ. [λάχανο](#).

- *σπουδαίο πράγμα!* ή *σπουδαίο το πράγμα!* βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).

- *σπουδαίο πράγμα να...*, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).

- *σπουδαίο πρόσωπο!* ή *σπουδαίο το πρόσωπο!* βλ. λ. πρόσωπο.

- *σπουδαίο πρόσωπο*, βλ. λ. πρόσωπο.

- *σπουδαίο υποκείμενο!* βλ. λ. υποκείμενο.

- *σπουδαίο φρούτο*, βλ. λ. φρούτο.

- *σπουδαίος κύριος!* βλ. λ. [κύριος](#).